

# KERTJEINK

## Irodalmi kert 2.

„Ferenc angol kertet akart, és én megadtam magam az akaratának, noha nekem sokkal jobban tetszettek a francia kertek, a nyírt bokrok, a fehér kővel kirakott sétautak, a lugasok boltívében elbújtatott szobrok, a csobogó szökőkutak. Ferenc nem sok kétséget hagyott afelől, hogy az ízlésem e tárgyban meglehetősen fejletlen. Számára az angol kert a szabadság kifejezője volt, míg a francia kert a rabságot és az elnyomást jelképezte. A természetet, mondta, a saját vadságában kell a kertben kifejezésre juttatni, saját szépségéért kell csodálni, nem azért, amit ráerőszakolunk. Akárcsak az emberi egyéniségben, a természetben is a belső kvalitások a fontosak: ha ez a vadság, akkor az. Én azonban azt gondoltam, hogy épp elég vadság van odakint, s akinek az kell, az menjen a Tatra fenyvesei közé, vagy a Kárpátok szakadékaikhoz, és csodálkozzon rajta.” (Péterfy Gergely, *A kitömött barbár*)

- a. Az idézet rámutat arra, hogy egy kert, – ahogyan a tárgyak, amikkel körül vesszük magunkat – egy egész gondolatrendszert tud kifejezni. Ti milyen hangulatú, témájú kertben jártok szívesen: boldog, szomorkás, viharos, zezugos, szerelmes, magányos, játékos stb.? Miért? Beszéljétek meg egymás között, írjátok össze gondolataitokat!
- b. A Petőfi Irodalmi Múzeumhoz tartozik a Digitális Irodalmi Akadémia, ahol kortárs írók szövegeiben lehet keresni. Használjátok ezt a felületet: <https://pim.hu/hu/dia> Keressetek a DIA keresőjében olyan kertet, vagy növényt, padot, fát, virágot, bokrot stb. tartalmazó szövegrészeket, amivel szívesen benépesítenétek a ti képzeletbeli kerteteket. Amikor elkészültetek, akkor mindenki mutassa be, hogy milyen kertet alkotott!

Példaként most mi is összeállítottunk nektek egy ilyen szöveg-kertet, amiben van kerti szék, ribizlibokor, sünök mocorognak a fűben és egy dallam is hallható. Egy olyan kert, ahová el lehet bújni a világ szeme elől, ami nem a legrendezettebb, de tele van élettel. Milyen lesz a ti kertetek?

„A költő: a szavai. Az alvószegek, a plakátmagány, a maontják, egy kerti szék, egy kinnfeledt nyugágy. Hajlamos vagyok azt gondolni, hogy magyarnak lenni főként nem más, mint az „ilyen” szavak ismerete. Öröme.”

(Esterházy Péter, *A mi a bánat*)

„Bajkó háza magasan a város fölött állt, egy nagyon zöld ribizlibokroktól övezett kert mélyében. Alapját csillámpalából rakták, a kőzet itt a hegyoldalban is előfordul, sok helyütt nagy, éles darabokban bújt ki a fű közül. A kerti kamara oldalát is csillámpala-lapok erősítették, s itt a közelükben talált először Bajkó földbe ásott kicsi üregeket, ezeket időről időre betömökdötte, vagy kissé játékosan letört faágakat dugott beléjük.”

(Bodor Ádám, *A Zangezur hegység*)

„Cintányér és Süntányér,  
hengergőzés, kerti tánc –  
öt Sün járta összesen!”

(Balla Zsófia, *Sün majális*)

„Mintha megnőne hirtelen a kis udvar. Jozsef ben Aser megdöböntően tisztán hangzó éneke a kerti kutacska csobogásával játszik. Jeruzsálem, Jeruzsálem, Jeruzsálem. A vándor éneke olyan, miképpen a véredények sok elágazást és kacskaringót vető, de mégiscsak egyfelé pulzáló rendszere. Jozsef ben Aser úgy is énekel, amiként az örvény forog önmaga körül, a semmiből a vanba, a fényből a sötétbe.”

(Darvasi László, *Juda ben Semuél Halévi*)